

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 28 PŽ-2348/2023-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Veljak, predsjednika vijeća, doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, suca izvjestitelja, i dr. sc. Srđana Šimca, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom DIJANIĆ d.o.o. u stečaju iz Velike Gorice, Ulica kneza Domagoja 20, OIB 59221238634, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava, OIB 18683136487, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Velikoj Gorici, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3104/18 od 28. lipnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 19. prosinca 2023.

r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba stečajnog vjerovnika Republika Hrvatska kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3104/18 od 28. lipnja 2023. u dijelu u kojem je stečajnom upravitelju Martinu Lukinu određena naknada u iznosu od 2.000,00 EUR / 15.069,00 kn.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3104/18 od 28. lipnja 2023. u dijelu u kojem je stečajnom upravitelju Martinu Lukinu određena naknada u iznosu od 1.592,09 EUR / 11.995,60 kn i rješava:

Odbija se zahtjev stečajnog upravitelja Martina Lukina za nagradom u ovom stečajnom postupku u iznosu od 1.592,09 EUR / 11.995,60 kn kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Rješenjem označenim u izreci ovog rješenja prvostupanjski je sud stečajnom upravitelju Martinu Lukinu iz Zagreba, Gračanska cesta 145f, OIB 12398076495, odredio nagradu u iznosu od 3.592,09 EUR / 27.064,60 kn. Tako je prvostupanjski sud riješio sukladno odredbi članka 94. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj: 71/15, 104/17 i 36/22) u vezi s člankom 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine” broj 105/15) ocijenivši da je s obzirom na obujam i složenost poslova koje je stečajni upravitelju poduzeo u ovom stečajnom postupku odmjerena novčana nagrada primjerena tim poslovima.

2. Protiv tog rješenja stečajni vjerovnik Republika Hrvatska je podnijela žalbu pobijajući ga zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i bitne povrede odredaba parničnog postupka. Obrazlažući žalbene razloge žalitelj u žalbi navodi zakonske i podzakonske odredbe na koje se u obrazloženju pobijanog rješenja pozvao prvostupanjski sud smatrajući da u ovom stečajnom postupku nije postojala imovina koju je trebalo unovčiti. Naime, stečajnu masu čine novčana sredstva na računu dužnika u iznosu od 25.510,05 EUR. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je sud odredio nagradu stečajnom upravitelju prema vrijednosti unovčene stečajne mase. Smisao određivanja nagrade stečajnom upravitelju prema vrijednosti stečajne mase jest da se nagradi njegova sposobnost u uspješnoj kupoprodaji imovine koja predstavlja stečajnu masu, a u ovom slučaju takvih radnji nije bilo potrebno poduzimati jer stečajnu masu predstavljaju novčana sredstva koja su se nalazila na računu stečajnog dužnika. Dakle, kako unovčenja imovine u predmetnom stečajnom postupku nije bilo, to je sud pogrešno pri utvrđivanju visine nagrade primijenio članak 7. Uredbe. Žalitelj u žalbi navodi dio obrazloženja iz odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4294/20 od 14. listopada 2020. te predlaže da drugostupanjski sud uvaži žalbu i preinači pobijano rješenje, podredno da vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Žalba je dostavljena stečajnom upravitelju Martinu Lukinu na odgovor. Stečajni upravitelj u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da jedina imovina stečajnog dužnika predstavlja novčani iznos od 25.000,00 EUR, jer stečajni dužnik nema druge imovine koja bi ulazila u stečajnu masu – jedinu imovinu stečajnog dužnika koja čini stečajnu masu u ovom stečajnom postupku predstavlja predmetni novčani iznos. Stečajni upravitelj ističe da je predmetni novčani iznos bio unesen u stečajnu masu i predstavlja stečajnu masu odnosno da bi stečajni dužnik s njime mogao raspolagati i da bi se predmetna sredstva mogla u konačnici diobom raspodijeliti vjerovnicima stečajni upravitelj je trebao poduzeti konkretne radnje da se predmetna sredstva lociraju i da se prebace na bankovni račun stečajnog dužnika. Dakle, novčana sredstva se nisu sama po sebi našla na računu stečajnog dužnika već je stečajni upravitelj konkretnim radnjama učinio da ta novčana sredstva budu unesenu u stečajnu masu koja će se diobom raspodijeliti vjerovnicima. Zbog navedenog, stečajni upravitelj predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u cijelosti odbije žalbu vjerovnika kao neosnovanu i potvrdi pobijano rješenje.

3. Žalba stečajnog vjerovnika je djelomično osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavak 1. i 2., te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/03, 57/11, 25/13, 70/19 i 80/22) u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona u granicama razloga određenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud djelomično pogrešno primijenio materijalno pravo kada je odlučujući o visini nagrade stečajnom

upravitelju primijenio odredbu članka 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima.

4. Pogrešno je mišljenje žalitelja da je smisao određivanja nagrade stečajnom upravitelju isključivo u tome da se nagradi njegova sposobnost u uspješnoj kupoprodaji imovine koja predstavlja stečajnu masu. Naime, unovčenje stečajne mase nije samo prodaja imovine stečajnog dužnika nego svaka radnja stečajnog upravitelja kojom se uvećava stečajna masa odnosno radnja kojom stečajni upravitelj omogućuje kasnije uspješno (uspješnije) namirenja stečajnih vjerovnika. Slijedom navedenog, premda u konkretnom predmetu nije bilo imovine stečajnog dužnika koja se unovčavala, stečajni upravitelj je, između ostalog, poduzimao radnje kojima bi se utvrdilo postojanje imovine stečajnog dužnika (na primjer, njegov dopis od 11. siječnja 2023. sa str. 75. spisa kojim je tražio od Zagrebačke banke d.d. podatak o tome postoje li novčana sredstva na bankovnom računu otvorenom kod te banke) odnosno on je poduzimao radnje kojima bi se zaplijenjena novčana sredstva stečajnog dužnika od strane Financijske agencije u iznosu od 23.509,98 EUR (str. 87. spisa) vratila u stečajnu masu. Nadalje, stečajni upravitelj je u svom zahtjevu za određivanjem nagrade od 22. lipnja 2023. naveo da je obavio i poduzeo slijedeće radnje: 1) otvaranje računa kod Podravske banke d.d., izrada žiga i pribavljanje statističke obavijesti od Državnog zavoda za statistiku, 2) angažiranje knjigovodstvenog servisa, 3) upućivanje zahtjeva Zagrebačkog banci d.d. za prebacivanje novčanih sredstava na bankovni račun stečajnog dužnika otvoren nakon otvaranja stečaja, 4) podnio je zahtjev Financijskoj agenciji za promjenom u registru stvarnih vlasnika, 5) ispitivao je prijavljene tražbine vjerovnika, 6) sačinio je tablice s očitovanjima o prijavljenim tražbinama, 7) sastavio je popis predmeta stečajne mase i obveza stečajne mase, 8) sastavio je popis pregleda imovine i obveza stečajnog dužnika, 9) sastavio je popis vjerovnika, 10) sačinio je Izvješće za ispitno i izvještajno ročište, 11) sudjelovao je na ispitnom i izvještajnom ročištu, 12) isplatio je tražbinu razlučnom vjerovniku te je 13) sastavio završni račun i prijedlog za završnu diobu. Uostalom, iz žalbe stečajnog vjerovnika proizlazi da stečajni vjerovnik ni ne osporava činjenicu da je stečajni upravitelj poduzeo sve navedene radnje. Nadalje, osim ovih radnji, stečajni upravitelj će nesumnjivo sudjelovati na završnom ročištu, izvršit će isplatu po završnoj diobi te će zatvoriti račun stečajnog dužnika kod banke – dakle, stečajni upravitelj će u nastavku stečajnog postupka poduzeti i druge radnje koje sukladno svojim ovlastima u stečajnom postupku mora poduzeti.

5. Odredbom članka 94. stavka 1. Stečajnog zakona je propisano da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad dok prema stavku 2. istoga članka Stečajnog zakona nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske uređuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima. Nadalje, člankom 5. stavkom 1. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (koju je Vlada Republike Hrvatske donijela prema članku 94. stavku 2. Stečajnog zakona) je propisano da sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase.

Slijedom navedenog, iako se prema članku 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima nagrada stečajnom upravitelju s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase obračunava primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase u postocima u odnosu na unovčenu stečajnu masu, sud prema članku 5. stavku 1. navedene Uredbe prilikom odmjeravanja visine nagrade mora uzeti u obzir ne samo vrijednost unovčene stečajne mase, nego i obujam i složenost poslova te rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina koje su vjerovnici prijavljivali u stečajnom postupku. Štoviše, prema ocijeni ovog suda čak i u slučaju kada stečajni upravitelj nije unovčavao imovinu koja ulazi u stečajnu masu već stečajnu masu čini isključivo imovina stečajnog dužnika koja se nije trebala unovčavati, stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i to prema obujmu svih poslova koje je obavio u stečajnom postupku. Naime, smisao odredbe članka 94. stavka 1. Stečajnog zakona koja propisuje pravo stečajnom upravitelju na nagradu za rad nije u tome da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu samo u slučaju ako je stečajni upravitelj uspio unovčiti imovinu stečajnog dužnika nego da on pravo na nagradu može ostvariti ako je savjesno i odgovorno obavljao sve svoje dužnosti, a osobito one navedene u članku 89. Stečajnog zakona s time da visinu te nagrade određuje sud uzimajući u obzir i sve radnje stečajnog upravitelja potrebne za pribavljanje imovine stečajnog dužnika koja čini stečajnu masu, a ne samo radnje potrebne za unovčenje imovine.

Prema tome, neovisno od činjenice što se visina nagrade stečajnom upravitelju s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase obračunava prema članku 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima, visina unovčene stečajne mase je u smislu članka 5. stavak 1. navedene Uredbe samo jedan od kriterija za sudsko određivanje visine nagrade. Dakle, prilikom određivanja visine nagrade za rad stečajnom upravitelju sud mora uzeti u obzir cjelokupan rad stečajnog upravitelja uzimajući u obzir i a) obujam i složenost poslova i b) radnje poduzete na ispitivanju tražbina, a ne samo je li i, ako jeste, u kojem obimu stečajni upravitelj unovčio stečajnu masu.

Slijedom navedenog, a kao što je i prvostupanjski sud naveo u svojoj odluci pozivajući se pri tome na pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske prihvaćeno na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova tog suda održanoj 26. listopada 2021., visina nagrade stečajnom upravitelju utvrđuje se primjenom kriterija obujma i složenosti poslova, rada stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednosti unovčene stečajne mase. Upravo zbog navedenog, stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za obavljeni rad.

6. Međutim, prilikom odmjeravanja visine te nagrade prvostupanjski je sud pogrešno primijenio odredbu članka 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima, a koja podzakonska odredbe o određivanju visine te nagrade dolazi do primjene isključivo za radnje koje je stečajni upravitelj poduzeo radi unovčenja stečajne mase; uostalom, da je tome tako proizlazi i iz dijela te odredbe koji glasi: „nagrada stečajnom upravitelju s osnova vrijednosti unovčene stečajne mase obračunava se ...”. Naprotiv, za radnje poduzete u stečajnom postupku u kojem nije bilo unovčenja stečajne mase (kao što je to konkretan stečajni predmet), ali i za radnje koje se ne odnose na unovčenje stečajne mase koje je

stečajni upravitelj poduzeo u stečajnom postupku u kojem je bilo unovčenja stečajne mase, nagrada stečajnom upravitelju se ne odmjerava primjenom članka 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima, a kako to pogrešno smatra prvostupanjski sud. Prema tome, za sve radnje koje je stečajni upravitelj opravdano poduzeo u stečajnom postupku, a koje se ne odnose na unovčenje stečajne mase (neovisno o tome, jesu li one poduzete u postupcima u kojima jeste ili u kojima uopće nije bilo unovčenja stečajne mase), visina nagrade stečajnom upravitelju se ne određuje primjenom članka 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima jer se ta odredba Uredbe odnosi isključivo na obračunavanje visine nagrade stečajnom upravitelju za radnje poduzete radi unovčenja stečajne mase.

Stoga se za odmjeravanje visine nagrade stečajnom upravitelju za (preostale) radnje koje je stečajni upravitelj poduzeo u svakom pojedinom stečajnom postupku, a koje ne predstavljaju unovčenje stečajne mase moraju uzeti u obzir preostali kriteriji iz članka 5. stavka 1. te Uredbe i to: a) obujam i složenost poslova (koji poslovi ne spadaju u poslove/radnje unovčenja stečajne mase) i b) rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina. Uostalom, da je tome tako proizlazi i iz pravnog shvaćanja usvojenog 29. studenoga 2023. na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, a koje glasi:

„U stečajnom postupku u kojemu nije bilo imovine za unovčenje visina nagrade stečajnom upravitelju utvrđuje se primjenom kriterija obujma i složenosti poslova te rada stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina. Osnovica za obračun ne može biti iznos novčanih sredstava na računu stečajnog dužnika koji nije rezultat unovčenja stečajne mase ili rada stečajnog upravitelja, primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima iz članka 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima.

Jednaki kriterij primjenjuje se i kada je samo dio stečajne mase imovina dužnika koja se može unovčiti, a dio su novčana sredstva koja nisu rezultat unovčenja imovine, u kojoj situaciji je osnovica za obračun nagrade u postotku od vrijednosti unovčene stečajne mase samo za onu imovinu koja je unovčena u stečajnom postupku, a ne i za novčane primitke koji ne potječu od rada stečajnog upravitelja.”

7. Međutim, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ni na navedenoj sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske nije odredio jasna mjerila prema kojima bi stečajni sudac mogao odmjeriti visinu nagrade stečajnom upravitelju prema obujmu i složenosti poslova i prema radu stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina (kao na primjer, da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu u iznosu od 5,00 EUR / 37,67 kn za svaku ispitanu tražbinu koju su vjerovnici prijavili u stečajnom postupku ili u iznosu od 1,00 EUR / 7,53 kn za svaku nepravovremeno podnesenu prijavu tražbine). Zbog toga, ovaj sud smatra da ni prvostupanjski sud u konkretnom predmetu ne bi mogao drugačije odrediti visinu nagrade osim prema svojoj slobodnoj ocjeni. Upravo iz tog razloga, a uzimajući u obzir i načelo hitnosti stečajnog postupka u smislu članka 11. stavka 2. Stečajnog zakona, ovaj sud nije ukinuo pobijanu prvostupanjsku odluku i da prvostupanjski sud u ponovljenom postupku odredi način na koji će korigirati visinu nagrade stečajnom upravitelju, nego je sam ispitivao visinu te nagrade.

8. Slijedom navedenog, s obzirom na to da je u ovom stečajnom postupku stečajni upravitelj poduzeo niz radnji koje su navedene u točki 4. obrazloženja ovog rješenja (prvostupanjski je sud samo dio tih radnji naveo u točki 8. obrazloženja pobijane odluke), a ni žalitelj u žalbi ne osporava da je stečajni upravitelj poduzeo te radnje, to ovaj sud upravo uzimajući u obzir obujam i složenost tih poslova/radnji koje je stečajni upravitelj poduzeo kao i rad stečajnog upravitelja na ispitivanju prijavljenih tražbina smatra da primjerena nagrada za rad stečajnom upravitelju u konkretnom stečajnom postupku iznosi 2.000,00 EUR / 15.069,00 kn. Zato je u tom dijelu prvostupanjsko rješenje prema ocjeni ovog suda pravilno i na zakonu osnovano.

Stoga je žalbu stečajnog vjerovnika u dijelu u kojem pobija prvostupanjsko rješenje kojim je sud prvog stupnja odredio nagradu stečajnom upravitelju u iznosu od 2.000,00 EUR / 15.069,00 kn valjalo odbiti kao neosnovanu i u tom dijelu potvrditi to rješenje, a na temelju odredbe članka 380. točke 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona. Jednako tako, u preostalom dijelu žalbu stečajnog vjerovnika je valjalo uvažiti i preinačiti pobijano rješenje u dijelu u kojem je određena nagrada stečajnom upravitelju u iznosu od 1.592,09 EUR / 11.995,60 kn, a na temelju odredbe članka 380. točke 3. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona.

Zagreb, 19. prosinca 2023.

Predsjednik vijeća
Marina Veljak

Broj zapisa: **9-3085a-a477a**

Kontrolni broj: **09d64-c4c9c-7488e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Marina Veljak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.